

[Ømann.]

man til den udvej at give en hårdere straf. Det er ikke så længe siden, der var en sag om nogle stjålne cementrør. En entreprenør stod i den situation, at han i en snæver vending skulle bruge nogle cementrør, og han tog dem så fra en oplagsplads, hvor de lå frit fremme. Det blev bedømt temmelig kraftigt af den pågældende domstol. Man kan anlægge den samme betragtning på en række skattesnyderier. Der er en meget let adgang til det, og derfor er man i og for sig henvist til at reagere gennem en hårdere straffastsettelse.

Jeg synes også, at princippet om det almenfarlige kunne komme ind, også princippet om, at hvor risikoen for opdagelse er lille og chancen for at slippe godt fra det altså stor, må man anvende hårdere straffe end ellers.

Jeg vil nok sige i anledning af de betragtninger, som den tidligere justitsminister her anførte om sindelaget, det forbryderiske sindelag, at det er jo en højst relativ affære. Der er det vel nok sådan, at vi fra folketingets side har et ansvar, fordi vi ikke har indpodet i befolkningen bevidstheden om, at det er særlig forbryderisk at snyde i skat. Det er jo her, fejlen ligger. Men hvis man først gør klart, at det er en forbrydelse at snyde i skat, så synes jeg ikke, der kan være nogen kvalitetsforskel mellem at lave et almindeligt bedrageri og at bedrage sin nabo, og det er jo det, man gør gennem skattesnyderiet.

Bevisspørgsmålet er jo en særlig omstændighed ved disse skattesvigssager. Der er her en fare for, hvis man sætter for strenge straffe i al almindelighed, at det er lønmodtagerne, der får de relativt hårdeste straffe. Det er relativt let at bevise, at der foreligger forsæt ved at skjule en eller anden modtaget lønindkomst, men det kan være temmelig svært at fastslå et forsæt og at fastslå svig, når det er erhvervsdrivende, der på forhånd har fastlagt deres argumentation og har sørget for at åbne udveje i en snæver vending for det tilfælde, at der skulle komme en revision.

Jeg ser, at man her foreslår, at frihedsstraffen i alle tilfælde skal forbindes med en pengestraf, og det tror jeg også er rigtigt. Over for denne kategori af forbrydere er det

et godt middel at ramme dem på pengepungen.

Jeg kan fuldstændig bekræfte den fremstilling, hr. Grünbaum gav angående fortolkningen af ordene „rimelig grund“. Der skal være den rimelige grund, når man går ind i et ellers uskyldigt regnskab, at man har brug for en kontroloplysning i en sag, som man har fremme. Anden rimelig grund skal der ikke være i den forbindelse. Jeg ved ikke, om dette med „rimelig grund“ er til hinder for, at der kan foretages stikprøvevis undersøgelse af skatteydere. Det er noget, som jeg gerne ville anbefale.

Der er også i de senere dage kommet en idé frem om, at man kunne iværksætte en antiskattesnyderkampagne ved f. eks. at foranstalte en 3 måneders amnesti. Vi har jo ændret skattesystemet, vi har fået nye principper, og der kunne måske være anledning til at sige: ja men er der en og anden, der har noget på samvittigheden, så kom og let hjertet — ganske som da man afleverede bomber og granater på en politistation i Holbæk. Det kan godt være, det ville være en idé, men så har man også baggrund for at sige, at når man nu har haft denne chance, så er der ingen kæremor; når denne tid er gået, skrider man hårdere ind, end man ellers er vant til.

Jeg regner med, at disse forslag skal gennemføres, og at vi kan få lejlighed til at udvalgsbehandle dem engang i næste folketingsår.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigs-gaard): Flere af ordførerne har ligesom været inde på, at her var tale om nogle småforslag, der var fremsat, for at det dog skulle se ud, som om også VS ville gøre noget ved skattesnyderiet, forslag, der måske nærmest havde paradekaraktter. Nu kunne man dertil sige, at disse ordføreres bemærkninger til forslagene godt kunne tyde på, at det forholdt sig sådan, for der var jo flere ordførere, der slap endog meget let om ved forslagene. Jeg skal ikke kritisere, at man ikke går i detaljer med forslag, det er ikke opgaven ved første behandling, men heller ikke de store linjer gik man overhovedet ind på, så det kunne altså godt tyde på, at det var nogle små betydningsløse forslag; man af-færdigede dem fra visse sider næsten uden videre.